

ABONAMENTUL

Pentru monarhie.

Pe un an 18 cor. 1/2, ad.
9 cor. 1/2, 4-50 fl.

Pentru străinătate.

Pe un an 24 coroane
1/2 an 12 cor. 1/2, ad.
6 coroane.

Unitatea

INSERȚIUNI.

Un șir garmond:
odată 14 fil., a doua
odată 12 fil., a treia
odată 10 fil.Tot ce privește foata
să se adreseze la: Re-
dacțiunea și administra-
ția „Unitatea” în Blaj.

Foate biografice-culturale. — Apare: Marți, Joi și Sâmbăta.

Războiul submarin.

Germania a notificat tuturor țărilor neutrale, că e constrinsă a inaugura cel mai crâncen războiu submarin împotriva puterilor aliate, indiferent dacă acest războiu atinge în măsură mai mare și navigația țărilor neutrale. Nota Germaniei a provocat în toate țările uriașe emoții. Mai ales țările neutrale sunt adânc consternate de noua fază a războiului, care în felul acesta se poate considera, ca sfârșitul începutului.

Germania a spus, că după ce ententa nu e aplicată să încheie pace, și a respins oferta cinstită al ei în direcția aceasta, e pusă acum în situația de a răspunde la blocada Franței și Angliei cu aceleași arme și a pune toate țările ententei sub cea mai crâncenă blocadă. E în interesul învingătorului ca războiul să se sfârșească cât mai îngrabă și prin măsurile luate se va și accelera sfârșitul acestuia.

Războiul submarin va face, decamdată, imposibil transportul de trupe din Anglia în Franța și va perturba în mod simțitor navigația dintre aceste două țări. Anglia nu va mai putea transporta cărbuni în Franța și Italia, atât de necesari azi la fabricarea de muniții și mai ales la navigație. Din țările neutrale nu se vor mai putea aduce metalele trebuincioase la fabricarea de tunuri și arme. Lemnele din America, necesare la fabricarea de nave, vor fi reținute în America și Norvegia, de unde se aduceau în mari cvanturi la fabricile engleze și franceze.

Pasul Germaniei e îndeajuns justificat prin faptul, că Anglia ține blocați termurii Germaniei dela începutul războiului și voeste să înfometeze femeii și copii, ingenun-

chind astfel, un imperiu care s'a luptat și a triumfat la toate hotarele.

Pe urma noului războiu submarin oricare naie care va intra pe teritoriul zonei de războiu indicată de Germania va fi fără ezitare scufundată de submarine, indiferent dacă aceea naie este a unui stat beligerant, ori e naie neutră, dacă are marfă de războiu sau altceva.

Pe seama navigației neutrale s'au făcut anumite concesii. S'a designat linia pe care pot comunica navele de persoane din America cu Anglia, pe cum și aceea a comunicației Norvegiei și Holandei. Dar și aceste se bucură de favorul extraordinar numai după împlinirea anumitor condiții și în anumite zile a săptămânii.

Prin noile dispoziții au ajuns în situație grea și țările neutrale. Elveția va putea fi greu alimentată cu toate, că pe seama ei s'a scos de sub blocadă portul Cete de pe litoralul Franței din marea Mediterană. Holanda e împiedecată în comunicația cu coloniile sale din sudul Asiei, iar comerțul Svediei și al Daniei e total sufocat. Norvegia încă va suferi mult, mai ales, că aceasta țară se provide cu cărbuni tot numai din Anglia.

Că America ce va zice la toate aceste se va vedea în curând. Ziarele însă scriu înversunat împotriva măsurilor Germaniei luate pe acest teren. Numai opinia publică germană și navele sunt calme și mulțumite de aceste măsuri radicale ale conducerii.

Se constată, că războiul și-a ajuns culmea, că aliații voiesc ingenunchiarea și nimicirea Germaniei în fața cărora imperiul a fost silit să recurgă la aceste mijloace radicale.

„Situația generală militară a spus Bethman Hollweg — ne permite să recurgem la aceasta armă”.

Ceace înseamnă, că Germania este azi, pe urma preponderanței sale militare în aceeași situație, de a nu se teme nici de America și nici de alt stat neutral, care s'ar declara nemulțumit cu măsurile luate. Germania e firm hotărâtă de a pune capăt oricărui comerț ocult ce se face din partea neutralilor cu Anglia și Franța și a impune și acestora toate mizeriile, câte obvin pe urma unei blocări a submarinelor germane.

Țările nordice Svedia, Norvegia și Dania au avut deja înțelegeri anume în această chestie și vor cere anumite favoruri privitor la observarea strictelor reguli ale războiului submarin. Se anunță din Berlin, că Germania a și admis unele favoruri pe acest teren neutralilor și a pus la dispoziția lor telegrafia optică din Nanen, ca să-și avizeze navele rătăcitoare încă pe luciul mării despre măsurile maritime germane și să le țină departe de zona de războiu din jurul Angliei.

Declarațiile II. Sale episc. Radu despre fidelitatea Românilor.

În ședința Casei de sus, întrunită la 2 l. c. după inarticularea memoriei Împăratului-Rege Francisc Iosif I., a autografului și jurământului noului Domnitor, Ilustritatea Sa *Dr. Demetriu Radu*, episcop de Oradea-mare, a cetit următoarea declarație, prin care protestă contra principiului de naționalitate designat de ententă ca mijloc de aplanare a conflictului general:

Poporul român din Ungaria se alipește de veacuri de pământul însângerat al patriei noastre, iar credința față de tron e un lăsamânt sfânt și strămăpesc. Frații noștri în decurs de veacuri s'au luptat pentru gloria S. Coroane ungare. Sângele vărsat șiroaie pe toate câmpurile de

războiu ni-e martor, că nepoții păstrează pilda străbună.

— Noi nu dorim eliberare. Ne alipim la integritatea patriei. Suntem convinși, că factorul S. Coroane ungare va asigura și pe viitor dezvoltarea poporului român din Ungaria.

— Și noi vrem pace, dar numai astfel de pace, care se asigure integritatea Monarhiei și a patriei noastre.

Ruperea relațiilor diplomatice dintre America și Germania. — După informațiile agenției „Reuter“, Statele-Unite din America nordică au anunțat ruperea relațiilor diplomatice cu Germania. Președintele Wilson a adus actul acesta la cunoștința Senatului.

Ambasadorului german din Washington, contele Bernstorff i-s'a estradat pașaportul de călătorie, asemenea și ambasadorul american din Berlin, Mister Gerard a fost îndrumat să părăsească Germania.

Pentru ce a rupt America legăturile diplomatice cu Germania. — Agenția „Reuter“ comunică: Președintele Wilson în declarația adresată congresului, amintește despre nota adresată Germaniei în 8 Aprilie,

America a secvestrat năi germane. — „Az Est“ scrie: După sistarea legăturilor diplomatice s'a prevăzut, că America va deținea năile puternice germane, cari au staționat dela începutul războiului în porturile ei. Primul vas secvestrat e „Cronprincessin Cecilie“, proprietatea societății maritime din Bremen. E construit în 1906, de 19503 tone, lungimea e de 223'4, lățimea 24, afunzimea 13'5 m.

Năia aceasta a plecat cu un transport mare de aur din New-York spre Europa, dar urmărită de năi engleze, a fost silită să se reîntoarne la portul New-News, unde a pus în siguranță cvantitatea de aur.

În canalul Panama, linia Hamburg—America, autoritățile americane au secvestrat patru năi, cari au staționat acolo dela eruperea războiului.

Nota ministrului de externe.

Cu 1 Februarie a. c. puterile aliate au decis să poarte războiu submaritim în cadrele cele mai estinse. Din prilejul acesta ministrul de externe austro-ungar a imanuat statelor neutrale și reprezentanților acreditați la curtea c. r. următoarea notă: Austro-Ungaria și aliații au luat lepta impusă în August 1914. Conștiința, că e vorbă de apărarea existenței și intereselor lor vitale le-a dat tăria aceea, că au putut rezista atacurilor dușmane superiori numerice și au eluptat succese, ce întrec peste rezultatele inamicilor. Succesele acestea în decurs de 30 luni de războiu s'au cimentat și augumentat. În ce proporție s'au slăbit și nimicuit planurile de cucerire a dușmanilor, în aceea proporție Austro-Ungaria și aliații pot considera de obținut rezultatul războiului cu caracter de apărare. Recunoașterea imparțială a acestora și dorința de-a curma pe mai departe vărsările inutile de sânge a îndemnat puterile Impătritei Alianțe să vină cu ofertul de pace. Contrarii noștri, cari cred, că vor obveni schimbări favorabile în favorul lor și ne vor cotropi, — au respins cu calmitate ofertul acesta. Pentru încheierea păcii au pus condiții de atari, cari țintesc la zdrobirea aliaților.

— Martor e Dumnezeu și lumea, că cine e vinovat de continuarea războiului. Față de propusul dușmanilor de-a învinge, distruge și infometa armatele, flotila și locuitorii din Austro-

FOIȚA.

Nastasia Comitetului.

II.

Așa am cunoscut-o eu acu-ș șeasă ani, când m'au pus popă în satul ăsta. În postul Crăciunului dacă se întâmpla s'o întâlnesc, — mă opria în drum și mă prindea de mâneca hainei:

— Apoi părinte... în cășlegi vin să mă cununi... c'un fecior ca spuma laptelui!

Odat'am prins'o c'un bostan de-a umăr, „luat“ din cucuruzul meu. Trânti bostanul de pământ și se uită cu ochi speriați la mine. Apoi fără să zică o vorbă o luă la fugă... O, — privirea aceea n'o s'o uit nici odată! M'am dus acasă și m'am uitat în oglindă — să văd: nu seamăn oare și eu cu „comitetul“ — fie iertat, c'a murit de atunci.

Dela războiu încoace a venit la mine de câte-va ori. Feciorul i-s'a dus la oaste și făcuse și ea câte-va slujbe pentru el. Dar... nu se mulțămia nici-odată ca alți oameni — ci poftea câte și mai câte încă pe lângă liturghie, așa încât la slujbele ei stăteam totdeauna câte-un jumătate de ceas

mai mult ca la alții. Zicea că nu-i fecior ca feciorul ei... trebuie să fie și slujba mai mândră ca la alții... Iar eu: ce să fi făcut? I-le făceam cum poftia... o,... numai să nu mai am parte de privirea ce mi-a aruncat odată!

Încolo Nastasia biata nu-i în stare slabă: are câți-va purcei la casă și... bani în ladă. Acum vre-o șeasă săptămâni auzise că să schimbă banii și atunci îi scoase de-acolo. Ar fi venit la mine să mi-i arete — dar știți — nu-mi plătise birul de vre-o patru ani și se temea c'o s'o păcălesc. Așa apoi se duse la Lica Sebeșanului.

— Acela-i om bogat — își zicea — nu mă tem că o să mi-i ceară împrumut!

Dar n'o prea nimerise. Lica bietul, tocmai se gândia să ducă un vițel la târg, să-l vândă și să cumpere cu banii fân pentru celelalte vite. Acum parcă chiar Dumnezeu trimise pe „comitetul“ la el. Numără banii — erau 665 coroane. Apoi se îndreptă către dinsa:

— Vezi Nastasie — alduite-ar Tatăl — banii ăștia dela Anul nou încolo nu mai umblă. Dă-mi-i mie împrumut până la primăvară, c'atunci...

„Comitetul“ n'asteptă să gate Lica vorba, căci i-se întunecă de-odată înaintea ochilor. Puse mâna pe bani și era să-i

bage în sin — când de-odată se deschise ușa și intră... Ileana, fata lui Lica, o fată frumoșică cu ochi albaștri. „Comitetul“ o privi țintă în ochi și apoi — puse banii din nou pe masă.

— Îți dau Lică... zise apoi după un pic de șovăială — îți dau! Că... cine știe... poate să ne facem și cuscri odată!... Hai la popa, să ne facă contract...

Și plecară la mine și era fericită biata Nastasia. Își aduse aminte de fecior, de singurul tovarăș al vieții ei... de singurul care o iubește și pe ea. Acum e pe câmpul de războiu la luptă grea contra dușmanului. Tot vești bune a primit până acum dela el... căpătase doue medălii și ajunsesse căprar în puțină vreme... Și va veni odată acasă și atunci... va crepa tot satul de ciudă... Ileana, fata lui Lica Sebeșanul cel bogat... va fi a lui, va fi... nora ei... În fericirea ei uitase că eu pot s'o păcălesc.

Și am și păcălit-o, firește! Dar spun drept... numai din întâmplare. Știți mă rog, atâtea am și eu câte-odată în capul meu, încât nu-mi vine în minte cum mă întâlnesc cu omul, că acela poate să-mi fie și datorăș.

I-am poftit să șeadă și m'am dus la dulapul de cărți să caut hârtie. Și hârtia era tocmai lângă cartea cea de bir și

Ungaria și statele aliate, — trebuie continuat războiul pe uscat și mare, chiar și cu armatele cele mai necrușătoare. Numai întrebuintarea mai efectivă a tuturor mijloacelor de luptă poate apropia războiul mai îngrabă de final.

Inamicii și până acum s'au străduit să opăcească comunicația maritimă a Austro-Ungariei și aliaților și statele acestea să fie împedecate dela orice import. Ca și pe alte mări și pe Adriatică au torpilat, fără provocare preventivă, chiar și vase de ambulanță ca »Electra«, năi nelarmate de transportat persoane ca »Dubrovnic«, »Biocovo«, »Dániel Ernő« și »Zagreb«.

Austro-Ungaria și aliații încă vor aplica mijlocul acesta în așa mod, că începând din 1 Februarie 1917 vor tăia Anglia, Franța și Italia dela orice comunicație maritimă, de aceea în internul unei zone vor împiedeca cu toate mijloacele orice navigație.

Decisul acesta al Austro-Ungariei a emanat din intenția de-a scurta războiul cu mijloacele cele mai efective și de a-se apropia o astfel de pace, care va cere dela inimi condiții cumpătate, abatându-i ca și până acum dela intenția, ca scopul războiului să fie cuceriri, ci garantarea pentru libera dezvoltare a statelor.

Cu încredere deplină în eroismul și forța armată de pe continent și mare și oțeliți de-a zădărnici propusul

dușmanilor de nimicire, pășim în următoarea fază nouă a războiului, care va decide definitiv asupra luptelor ce decurg de ani și ne va îndreptăți jertfele noastre mari.

Din viitor.

Într'un dulce farniente fantazia îmi străbate în viitor, și percurgând toate parcurile eului omenesc, cercetează floarea, ce cultivată cu toate mijloacele de perfecționare, în mod radical, ar putea să aducă pacea, armonia, iubirea între toate statele și națiunile.

Floarea aceasta stă în suflet, în a cărui potir se află pistilul iubirii deaproapelui. Marele pedagog al omenirii, războiul, cu râurile lui de sânge, lacrimi, mormane de cadavre și distrugereri, încă ne învață, că numai iubirea reciprocă poate forma catena de unitate între toate semințiile omenești. El, în școala lui hădoasă scrie cu gloanțe de puști, tunuri, mine și alte grozăvenii infernale, cari sfășie în bucăți trupul, tâmpește nervii și oprește funcționarea normală a creierului, — că înaintea lui nu sunt deosebiri sociale de ranguri și averi. Ca o clădire din nisip năruie pereții de despărțire socială, căci înaintea acestui învățator toți sunt egali.

Trebuie distrus zidul, ce se ridică în societate, om și om să fie egal și aceasta creațiune divină pe-o formă

stimată, sunt ideile unui celebru orator bisericesc, Prohászka.

În școala păcii, pedagogii neamurilor pe aceste învățături creștine se pună pondul principal în educarea adevărat umană și sublimă a generațiilor viitoare. Tinerilor din clase sociale să li-se reliefeze punctele cardinale, în cari convin cu cei de obârșie inferioară. Ele sunt mai ales în înaintarea culturală și economică. Din suferințele de acum venite peste toate popoarele, am învățat, că în trecut durere a fost neglijată sau delăturată cu totul cultivarea sufletului, ținându-se mai mult cont de minte, ce ușor alunecă, când e împedecată busola sufletului. Aci e punctul cardinal, în a cărui origină și chemare convin toți oamenii. Învățăturile și darurile dumnezeiești nu fac nici o deosebire între oameni. Ele ne învață, că scopul nostru pe pământ e același, că toți suntem frați egali. Numai în cultivarea binelui, frumosului ne putem pune darurile minții și forța noastră.

Esperințele câștigate în școala înflorătorului pedagog sunt bazele reale, după cari are să se schimbe întreagă metoda pedagogiei. În școala viitorului locul prim de instrucție îl va lua sufletul, educarea omului, perfecționat în însușirile și darurile, cu cari se va putea apropia de creatorul său.

Atunci omul nu va pune obstacole deaproapelui în uzarea drepturilor naturale, ele vor fi mijloace comune de emulare în cultivarea individuală și socială. Omenimea va forma o singură familie mare și fiecare din aceasta familie va respecta cu evlavie drepturile membrilor. Cei loviți de soarte nu vor fi priviți cu dispreț, mintea omului va privi cu iubire la deaproapele lipsit, căci sufletul va fi treaz și pătruns pe deaîntregul de porunca dumnezeiască: *Să iubești pe deaproapele tău.* Atunci iarăși va fi pământul raiu și omul va fi demn de numele de om.

† IULIU PORDEA.

Distinsul avocat din Cluj, fiul domnului Vasile Pordea asesor consistorial și secretar episcopesc, a decedat după un morb îndelungat la casa părintească din Gherla.

Dr. Iuliu Pordea a fost unul dintre cei dintâi avocați români, care în urma calităților sale sufletești superioare a făcut fală numelui de român, și a fost stimat și respectat de toți. A făcut o carieră strălucită Eminent ca student la gimnaz și trecând examenele la universitate cu distincția, a

cartea cea de bir parcă dintr'odată căpătase glas omenesc și îmi șoptia:

— Grijește, că muierea asta de patru ani nu ți-a plătit birul!

— Și cu anul ăsta — cinci — îi răspunsei eu și o luai la mână.

Cerui banii să-i număr și eu înainte de facerea „contractului“. Îi numărăi firește și n'am uitat să ieau 15 coroane la mine.

— Iți fac contractul pe 650 coroane, Nastasie, — îi zisei. — Știi — îmi ești datoare ou cinci biruri și acum cu-o cale... te scapi și de datoria asta...

Mă privi țintă în ochi și apoi... își plecă capul iar la pământ. Nu știu ce a citit în ochii mei, destul că a roșit toată ca piparca și... n'a mai zis nici un cuvânt. Numai după-ce le isprăvisei „contractul“ mai aduase zimbînd:

— Că... ce mai știi părinte?... poate să ne încuserim după bătaie... și... pe Dta te-om chema nănaș...

III.

Capitolul acesta e foarte scurt. Nici nu l'aș scrie, dar... așa a hotărît „comitetul“. Mă făcuse mă rog mai ieri alaltăieri să roșesc până după urechi. Măcarcă-s om bătrân acum, trecut prin multe, un biet popă chinuit de năcazuri și de boală.

A venit mă rog să-i scriu o epistolă la fecior. Mai erau câte-va femei în casă, tot cu treburi de astea, dar ea făcu ce făcu și apucă înaintea lor.

I-o scrisei aproape din cuvânt în cuvânt cum îmi spuse ea. Era s'o isprăvesc — când de-odată se apropie cu gura de urechea mea.

— Părinte — îmi șopti — fă bine scrie-i că să nu fie năcăjit... că acum are și el drăguță... pe Ileana Șebesanului... Acum și la el se gândește cineva... mîncu-i ochii lui... Dar să nu mai știe și muierele astea, că știi... ele-și bat joc de mine... Scrie-i că și Ileana îi poștește voie bună și sănătate... Și că și Dta-i poștești voie bună și sănătate ca... nănaș!

Nu știu ce am scris din toate acestea, dar... am asigurat-o cu glas tare că am scris tot ce a poftit. Atunci se apropie iar de urechea mea:

— Să-i fi chiar scris, părinte, — îmi șopti din nou. Să-i aibă și el o leacă de bucurie... Doar și Dta ai avut odată drăguță, dacă nu alta... măcar pe Doamna preuteasă... țucu-i norocul ei...

— Lasă-mă în pace acum Nastasie, — îi zisei din nou cu glas tare. — Vezi că mai sunt aici și alte muieri?...

— Nu face nimic, părinte — zise acum una dintre femei — așteptăm noi! Că... cine-ar și putea să biruiască c'un „comitet“ întreg de oameni?...

Atâta i-a trebuit Nastasiei. Își adună scrisorile și ieși pe ușe afară, aruncând femeilor o privire fulgerătoare.

Era privirea — de când cu bostanul.
Septimiu Popa.

fost promovat la gradul de director iuris »sub auspiciis regis« o distincție, care la un secol se incestează numai la răvașul vreunui fiu de preot român.

În politica militantă nu s'a amestecat și poate că împrejurarea aceasta i-a adus respectul și vaza de care se bucura în toate cercurile. Singur în anii din urmă a făcut propunerea în congregația comitatului Cojocnei, în care feliță pe contele Tisza pentru nizuințele sale de împăciuire maghiară-română pentru care a fost viu felicitat de însuși primministru.

Altcum a fost o fire blândă, un suflet nobil și român adevărat, care a ocrotit pe mulți și a stat întru ajutorul multor. »Unirea« încă a fost de câteva ori reprezentată de Dr. Iuliu Pordea, în procesele, câte i-le dictase înprejurările contrare unei libertăți de presă pricepute. În Dr. Iuliu Pordea perde un om de calibrul, nobil și onest, de care am legat atâtea nădegdi pentru viitor.

Familia a publicat cu acest trist prilej anunțul funebral următor:

Subscrișii cu inimă înfrântă de durere aduc la cunoștința tuturor consărgenilor și cunoscuților, cumcă cel mai bun și iubit fiu, frate, ucenic, nepot, ... și văr

Dr. Iuliu Pordea

advocat, membru fondator al »Asociașunii pentru literatura și cultura poporului român, membru al reprezentanșii comitatului Kolozs,

după morb îndelungat suferit cu resignașione creștinească și provăzut de repetiteori cu sf. sacramento, în anul 37-lea al etășii, în 30 Ianuarie a. c. la 2¼ ore d. a. a repausat în Domnul.

Rămășitele pământești ale scumpului decedat se vor așeza în cimiterul gr.-cat. din loc în 1 Februarie la 1 oră d. a., iară sf. liturghie funebrală se va ținea în biserica gr.-cat. parohială din loc în 2 Februarie la 8 ore a. m.

Fie-i țerina ușoară și memoria binecuvântată! Gherla, la 30 Ianuarie 1917.

Vasile Pordea și soșia Maria Lup, părinșii. Elena Pordea, cu soșul Dr. Alexandru Ghetie, Cornelia Pordea, Dr. Augustin Pordea, cu soșia Livia Farkas, Alexandru Pordea, Dr. Ioan Pordea, frașii, surori și cumnașii. Maria Ghetie, Victor Ghetie, Ioan Ghetie, Livia Pordea, Augustin Pordea, nepoșii și nepoate vād. Emilia Coroian n. Lup, vād. Cornelia Pop n. Lup, mătușe. Livia Coroian, Augustin Coroian, Iuliu Coroian, Leontina Pop m. Dr. Runcan, Silvia Pop m. Bena, Tiberiu Pop veri și vere.

Instiintare. *)

Examene în Februarie a. c. pot să facă de pe cursul următor și acci elevi pedagogici, cari în anul 1915/16 au fost silișii să-și întrerumpă

*) Ziarele românești sunt rugate să reproducă aceasta Instiintare.

studiile din cauza serviciului militar. Să ceară concediu cu provocare la ordinul ministerial dela 2 Februar 1917 Nr. 13626. Examenele acestea se vor ținea în 27 și 28 Februarie.

Blaș, la 7 Februarie 1917.

Direcșionea Institutului pedagogic.

Informașioni.

Sistarea orelor oficioase de după amiază. Guvernul a emis un ordin strict de înțelesul ca oficiile de stat și militare să sistaze orele oficioase de după amiază. Motivul edării acestui ordin e erupșionea materiilor de luminat și încălzit.

Italia și împrumutul american. Foile italiene vestesc cu multă amărășione știrea sosită din America, că Statele Unite nu sunt aplicate a da împrumut Italiei pe lângă amanetarea hărștiilor de valoare italiene. Statele-Unite cer ca mijloc de plătire numai aur. E interesant, că până când Italia nu poate ajunge la bani în Statele-Unite, Franța a primit mai deunăzi 15 mil. de dolari împrumut nou, iar Anglia 250 mil. cu 5½%.

Spre polul nordic. Descoperitorul polului sudic Roald Amundsen și-a propus să întreprindă o călătorie spre polul nordic. Expedișionea lui Amundsen era să plece încă în anul acesta, adecă în 1917 și încă din America. În urma multor dificultășii însă, provocate mai ales de scumpirea articoloilor trebuinșionei în veseșul de expedișione știinșifică a fost necesitat să aștepte anul 1918, pe când va fi sigur în vând cu toate și va putea pleca spre ținta dorită, spre care mulșii au plecat, pușini s'au reintors, dar la polul nordic încă nime până acum n'a ajuns. De Amundsen însă, curajoșul descoperitor al polului sudic, se leagă multe nădejdi. Lui poate să-i succedă și expedișionea aceasta, care ar fi de bună seama de cea mai mare importanșă în lumea nouă.

Moartea unui negustor bulgar în Budapeșta. Krepiev Dumitru, un negustor bogat din Sofia a sosit la Budapeșta, ca să cumpere mărfuri pentru țara sa. Aci a avut o moarte tragică. În otelul Bristol, unde avea camera de locuit, s'a asfixiat în urma unei efuzii de gaz, provocate de un incident încă necunoscut. Negustorul avea la sine vre-o 50 mii cor., cari însă la învălășșala provocată de incident au dispărut. Polișia caută pe jefuitor, mai ales, că Krepiev fusese cumnatul generalului Bojadjev, a cărui nume putea fi citit de multeori în cursul rășșoiului actual.

Pierderile pe mare. Pe baza statisticoilor semioficioase, puterile centrale au scufundat în decursul lunei Decemvrie anul trecut 152 năi inimice, ce aveau un conșșinut de 329.000 tone. Din statisticoile aceste reiesă, că submarinele puterilor centrale scufundau zilnic 14.000 tone.

Calendarul creșștin în Turcia. La propunerea guvernului turcesc, camera a acceptat introducerea calendarului gregorian pe între imperiul Turciei.

Pentru nouă gășște s'a cerut 1800 de mărci. Din Berlin se anunșă: Tribunalul din Lik a condamnat pe țăranel Aug. Baltze din Jebramen, pentru cămășșarie săvășșșit în timp de rășșoiu, la 5 luni închisoare și trei mii mărci amendă, asta fiindă Baltze a vrut să vândă nouă gășște cu 1800 mărci Prăvălia, care se țărșșuise cu acest țăranel n'a cumpărat gășștele, ci a dat în judecată pe țăranel lacom.

Calendar.

Dintre calendarele, apărute pe anul 1917, mi-s'a dat ocașie se miresfoesc următoarele:

»Poznașul«, calendar umoristic pe anul 1917, redactat de Emil Borcea. Cuprinde partea calendaristică, ziua țărșșurilor, meseșii vremii și glume, ce procură multă distracșione. Se poate comanda dela librăria Kraft, Sibiu. Preșul nu e indicat.

»Amicul Poporului«, întocmit cu diverse ilustrașioni și mape din rășșoiu. E cel mai bine asortat calendar românesc, dintre cât am văzut. Cuprinde partea calendaristică țărșșurile, mersul timpului. La partea literară înregistrează moartea Majestășii Sale Francisc Iosif I. și urcarea pe tron a noului rege Carol IV. Are foarte multe bucășii literare în cari se eternisează eroismul ostașșilor români, remarcate și de presa străină. Se poate comanda dela librăria Kraft din Sibiu. Preșul și dela alte librării românești.

»Calendarul Săteanului«. Pagina primă din partea literară cuprinde chipul Majestășii Sale Francisc Iosif I., însoșit de câteva rânduri despre viașșta plină de dureri, moarte și dolul țării, rămas prin pierderea fostului Rege. Pagina următoare ne arată pe nou Rege în mijlocul augustei Sale familii. Cuprinde și câteva mape a luptelor navale teritoriale. Se poate procura dela librării Kraft din Sibiu.

»Calendarul pe anul dela Hristos 1917« Edișione IV: apărut în edișione și tiparul tipograficoi dieceșșane gr. or. române de Arad.

Cuprinde, multe bucășii literare ce tractează subiecte din rășșoiu; o serie de chipuri de ale ostașșilor noștri cari au murit cu eroism pe câmpul de luptă. Preșul 60 fil.

Mulșămită.

Neputând răspunde și mulșumi în particular tuturor binevoitorilor și cunoscușșilor, cari mi-au adresat scrisori de condoleanșe din prileșșul pierderii neuitatului meu soș, li rog să primească pe această cale, cele mai călduroase mulșumiri pentru cuvintele de mângăiere, cu cari mi-au ușurat durerea sufletească. vād. Leontina Dr. Rașșiu.

Posta Administrașionii.

Bușșac prin plătirea din 28/1. a. c. și achitat pe 1/3 1914—1/3 1916.

Proprietar, editor și Redactor responsabil: Ioan Sășșu.

Ioan Sășșu